

ความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก

เมชยา ชวงค์สวัสดิ์

บทคัดย่อ

การพัฒนางานประจำสัปดาห์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก 2) เพื่อให้บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายกสามารถดำเนินงานได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก จำนวน 22 ราย โดยศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยแนวทางการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สื่อสังคมออนไลน์ และช่องทางการรับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ไม่แตกต่างกัน โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่า พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหัวใจสำคัญก็เพื่อต้องการรักษาสิทธิที่พึงมีแก่เจ้าของข้อมูล ว่าข้อมูลส่วนตัวของเราจะปลอดภัย และถูกนำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความต้องการและยินยอมของเจ้าของข้อมูลอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการป้องกันการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิดหรือหาผลประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลของตน สำหรับในส่วนผู้เก็บข้อมูลนั้น นับว่าได้รับผลกระทบโดยตรงเป็นอย่างมากกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ที่จะต้องปฏิบัติตาม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจึงต้องมีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล และให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กร มีระบบการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่ปลอดภัย จำกัดการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมไปถึงการบันทึกกิจกรรมการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล สิ่งเหล่านี้ล้วนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ต่อไป

คำสำคัญ: ข้อมูลส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจ, กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

Knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act (PDPA)

In the operations of the personnel of the Nakhonnayok Community education and development center

Maychaya Chuwongsawas

Abstract

Development of routine work towards this research Its purpose is to 1) To study the level of knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act (PDPA) of personnel at the Nakhonnayok Community education and development center. 2) To provide personnel of The Nakhonnayok Community education and development center can operate without conflicting with the Personal Data Protection Act (PDPA). The sample group used in this research included 22 personnel of the Nakhonnayok Community education and development center. The research method was studied using a combination of quantitative and qualitative research. There is a quantitative data collection tool, namely a questionnaire for opinions from a sample group. Then use the information gathered from the questionnaire. were analyzed using descriptive statistics consisting of percentage, mean, and standard deviation. and collected qualitative data using an interview guide. The results of the study found that The sample group had a moderate level of knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act (PDPA). The results of the hypothesis testing found that Personnel of the study center and Develop the Nakhonnayok community with gender, age, occupation, income, social media. and the channels for awareness of the Personal Data Protection Act (PDPA) are different. Having knowledge and understanding of the Personal Data Protection Act (PDPA) is no different. by most informants Provide information in the same direction. The main purpose of the Personal Data Protection Act is to preserve the rights that data owners should have. that our personal information will be safe and is used correctly and appropriately according to the true needs and consent of the data owner in order to prevent the misuse of information or take advantage of your personal information. For the data collector It is considered to be directly affected by the Personal Data Protection Act (PDPA) that must be complied with. The personal data controller must therefore establish a personal data security policy. and provide knowledge to personnel in the organization There is a data storage system. safe personal Restrict access to personal information Including recording activities using personal information All of these things are essential for data controllers to comply with. To comply with data protection laws Personal (PDPA) next.

Key words: personal information, Cognition, Personal data protection law

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่ประชากรมีความต้องการใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย รวดเร็ว และตอบสนองความต้องการในเวลาอันจำกัด ผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อบริบทต่าง ๆ ของประชากรในยุคปัจจุบัน ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตเป็นอย่างมาก โดยเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นในทุกธุรกิจ องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ในทุกวันนี้ระบบดิจิทัลหรือระบบเครือข่ายออนไลน์กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีหลากหลายช่องทางในการติดต่อสื่อสาร เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ มีแพลตฟอร์มหลากหลายรูปแบบให้เลือกใช้ โดยแต่ละช่องทางที่ใช้งานก็จะมีเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้งานก่อนเข้าใช้งานด้วย เช่น ชื่อ นามสกุล อีเมล เบอร์โทรศัพท์ ที่อยู่ หรือข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ตามแต่ที่เจ้าของช่องทางเรียกขอข้อมูล จึงทำให้รูปแบบของการให้ข้อมูล การใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การเปิดเผยเกี่ยวกับตัวบุคคลนั้น สามารถกระทำได้ง่าย จึงทำให้เทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลนั้น อาจกลายมาเป็นช่องทางในการถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวไปด้วยในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะสร้างความเดือดร้อน และเกิดผลเสียหายข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว จึงถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความคุ้มครอง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ไม่ประสงค์ดีทำการโจรกรรมข้อมูลหรือละเมิดความเป็นส่วนตัวจากเจ้าของข้อมูลเองหรือจากบุคคลที่ดูแลข้อมูลนั่นเอง จึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act: PDPA) ขึ้นมาบังคับใช้ เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ รูปถ่าย บัญชีธนาคาร อีเมล ไลน์ บัญชีผู้ใช้ของเว็บไซต์ ลายนิ้วมือ ประวัติสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถระบุถึงตัวเจ้าของข้อมูลนั้นได้ อาจเป็นได้ทั้งข้อมูลในรูปแบบเอกสาร กระดาษ หนังสือ หรือจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในปัจจุบันมีถึงแม้จะมีการประกาศขั้นตอนมาตรการ การกำหนดโทษ และแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างชัดเจนก็ตาม แต่ยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ยังมีความเข้าใจและการตีความที่อาจจะคลาดเคลื่อนต่อการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ เช่น การพบเห็นบุคคลที่กระทำผิดแต่ไม่กล้าบันทึกภาพที่เห็นหน้าได้อย่างชัดเจน เนื่องจากกลัวจะเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมายดังกล่าว การถ่ายภาพในกลุ่มที่มีคนมากมาย แต่ไม่สามารถโพสต์ได้เนื่องจากติดภาพบุคคลอื่นมา เกรงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย การติดกล้องวงจรปิด เพื่อป้องกันการโจรกรรมในทรัพย์สินในบ้านโดยการต้องมีป้ายเตือน ซึ่งความรู้ความเข้าใจดังกล่าวมานี้ล้วนเกิดจากความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากการบังคับใช้ของตัวกฎหมายดังกล่าว ทั้งสิ้น

จากความดังกล่าวข้างต้นนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจต่อกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจที่มีต่อกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของของ บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก เพื่อเป็นส่วนผลักดันให้เกิดการศึกษาเพิ่มเติมและพัฒนาการความรู้ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก
2. เพื่อให้บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายกสามารถดำเนินงานได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

การทบทวนวรรณกรรม

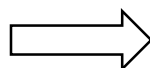
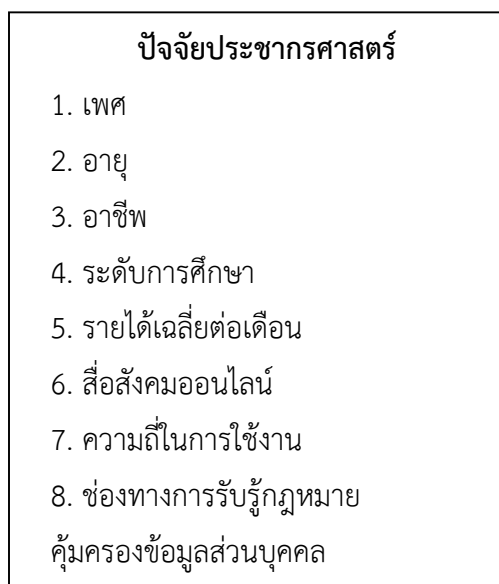
แนวคิดด้านประชากรศาสตร์

สรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์ พ.ต.ต. (2538 : 13) จากการสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้โดยมีปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สื่อสังคมออนไลน์ ความถี่ในการใช้งาน และช่องทางการรับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

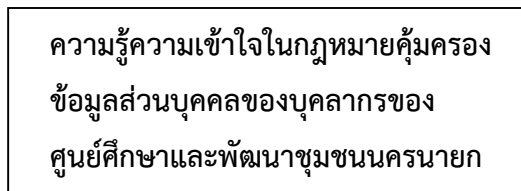
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

เกิดขึ้นจากศึกษา ค้นคว้าประสบการณ์มีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจ การคิด หรือความจำ (ลัดดา กิติวิภาค, 2532 : 4) โดยเริ่มจากการเรียนรู้ (กันยา สุวรรณแสง, 2532 : 14) และใช้การวัดระดับความรู้ความเข้าใจที่เป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องราว ซึ่งจะเป็นการวัดจากความจำ โดยสร้างคำถามขึ้นตามแบบการวัดของชวาล แพร์ตกุล (2516 : 201-205) จากในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ 2562 (Personal Data Protection Act : PDPA) ที่เป็นกฎหมายใหม่ที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาในการถูกล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล รวมไปถึงการจัดเก็บและนำไปใช้โดยไม่ได้แจ้งให้ทราบ และไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างคำถามเพื่อใช้ในการวัดความรู้ความเข้าใจดังกล่าว

ตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ)

ตัวแปรตาม

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนางานประจำสัปดาห์วิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีตามรายละเอียดดังนี้

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก จำนวน 22 ชุด
2. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
3. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
4. ข้อมูลเชิงคุณภาพตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก จำนวน 22 ชุด โดยการสนทนากลุ่มด้วยเครื่องมือประเด็นการสนทนา

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดที่ได้พัฒนาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และคำถามเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ประเด็นในการสนทนากลุ่มและแนวคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณคุณภาพเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์และจัดกลุ่มข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการศึกษา

การเก็บข้อมูลการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 22 คน จากบุคลากร
ศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างหลักของการศึกษาคั้งนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ดังตาราง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	10	46.00
หญิง	12	54.00
รวม	22	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงอายุ ดังตาราง

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	0	0.00
ช่วงอายุ 25 - 30 ปี	2	9.00
ช่วงอายุ 31 - 40 ปี	7	32.00
ช่วงอายุ 41 - 50 ปี	8	36.00
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	5	23.00
รวม	22	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นมีอายุ
อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32
และช่วงอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ ดังตาราง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	9	40.50
พนักงานราชการ	2	9.00
ลูกจ้างประจำ	1	4.50
พนักงานจ้าง	10	46.00
รวม	22	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพพนักงานจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 32 และพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา ดังตาราง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	2	9.00
มัธยมศึกษา	10	46.00
ปริญญาตรี	6	27.00
สูงกว่าปริญญาตรี	3	13.50
อื่น ๆ	1	4.50
รวม	100	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ในระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาอยู่สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ ดังตาราง

ช่วงรายได้	จำนวน	ร้อยละ
1,000 – 20,000	14	64.00
21,000 – 40,000	8	36.00
41,000 – 60,000	0	0.00
รวม	22	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ตั้งแต่ 1,000 – 20,000 คิดเป็นร้อยละ 64 และ ตั้งแต่ 21,000 – 40,000 คิดเป็นร้อยละ 36 และพนักงานราชการ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความนิยมสื่อสังคมออนไลน์ ดังตาราง

สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
Facebook	10	46.00
Tiktok	8	36.00
Instagram	2	9.00
twitter	1	4.50
อื่นๆ	1	4.50
รวม	100	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ความนิยมสื่อสังคมออนไลน์ Facebook คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาTiktok คิดเป็นร้อยละ 36 และ Instagram คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ดังตาราง

ความถี่ในการใช้งาน	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 12 ชั่วโมง	0	0.00
ตั้งแต่ 10 – 12 ชั่วโมง	0	0.00
ตั้งแต่ 8 – 10 ชั่วโมง	0	0.00
ตั้งแต่ 6 – 8 ชั่วโมง	0	0.00
ตั้งแต่ 4 – 6 ชั่วโมง	12	54.00
ต่ำกว่า 4 ชั่วโมง	10	46.00
ไม่ใช้งานเลย	0	0.00
รวม	100	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความถี่ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ โดยใช้เวลา ตั้งแต่ 4 – 6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 54 และตั้งแต่ 4 – 6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 46

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่องทางการรับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังตาราง

ความถี่ในการใช้งาน	จำนวน	ร้อยละ
สื่อออนไลน์	20	81.00
สื่อประชาสัมพันธ์	0	0.00
ข่าว	2	9.00
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	100	100.00

จากตารางพบว่าบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 81 และข่าว คิดเป็นร้อยละ 9

2. ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเป็นความรู้ความเข้าใจที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงของการประยุกต์ใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ด้วยการเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสืบค้นหาใช้ประกอบกับการศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยในการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ความเข้าใจในอนาคต ซึ่งให้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่า พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหัวใจสำคัญก็เพื่อต้องการรักษาสิทธิที่พึงมีแก่เจ้าของข้อมูลว่าข้อมูลส่วนตัวของเราจะปลอดภัย และถูกนำไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความต้องการและยินยอมของเจ้าของข้อมูลอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการป้องกันการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิดหรือหาผลประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลของตน สำหรับในส่วนผู้เก็บข้อมูลนั้น นับว่าได้รับผลกระทบโดยตรงเป็นอย่างมากกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ที่จะต้องปฏิบัติตาม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจึงต้องมีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล และให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กร มีระบบการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่ปลอดภัย จำกัดการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมไปถึงการบันทึกกิจกรรมการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล สิ่งเหล่านี้ล้วนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ต่อไป

เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นประเด็นปรากฏผล ดังนี้ ประเด็นที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ได้แก่ การเก็บ ใช้ และเปิดเผยข้อมูล ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลของวิทยากรหรือผู้ใช้บริการศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมอบรมและมีการถ่ายภาพ/วิดีโอบรรยากาศกิจกรรม

ควรต้องมีการแจ้งให้ผู้เข้าร่วมงานรับทราบว่าเป็นงานจะมีการบันทึกภาพและวิดีโอระหว่างการจัดกิจกรรม การติดกล้องวงจรปิดภายในศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายกไม่จำเป็นต้องมีป้ายแจ้งเตือน หากเพื่อป้องกันอาชญากรรมและรักษาความปลอดภัยในศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชน การนำรูปถ่ายที่ติดผู้อื่นไปโพสต์ในสื่อสังคมออนไลน์โดยบุคคลอื่นนั้นไม่ยินยอมแต่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางราชการโดยไม่เสียหายหรือแสวงหาผลกำไรไม่ถือว่าผิดกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) การนำการโจรกรรมจากกล้องวงจรปิดเผยแพร่ไปโดยเป็นการใช้เพื่อรักษาชีวิตและหรือร่างกายของบุคคลนั้น ไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล การ Live ผ่าน Facebook สาธารณะ ผู้เข้าชมสามารถเข้าไปถ่ายภาพได้โดยไม่ผิดกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) แต่หากเป็น Facebook ส่วนตัวไม่สามารถทำได้

ประเด็นที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อมูลของคนตายนั้นจะไม่ได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย

ประเด็นที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ได้แก่ ประวัติการรักษาหรือประวัติการรักษาของบุคคล เป็นสิ่งที่สามารถเผยแพร่ได้หากแพทย์ใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะไม่ต้องได้รับความยินยอม การจัดทำเอกสารประวัติศาสตร์หรือจดหมายเพื่อประโยชน์สาธารณะ ไม่ถือเป็นข้อยกเว้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ๆ การแอบถ่ายบุคคลป็นริ้วบ้านโดยเห็นหน้าชัดเจนแล้วนำไปเผยแพร่ แม้จะทำไปเพื่อป้องกันสิทธิของตนเอง ก็ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลทุกครั้ง ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ต้องกระทำภายใน 2 ปี นับแต่วันที่เสียหายรู้ถึงความเสียหาย คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่และมีอำนาจใกล้เคียงข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล Right to Rectification คือสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลจากการที่สถานศึกษานำภาพนักเรียนขึ้นป้ายเพื่อแสดงความยินดีไม่จำเป็นต้องขอความยินยอม การถ่ายรูปหรือถ่ายคลิป ติดภาพคนอื่นโดยเจ้าตัวไม่ยินยอมจะผิดกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) ในการดำเนินงานของบุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศที่ต่างกัน มีความเอาใจใส่ และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองส่วนบุคคล (PDPA) มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ (2563 : 53-67) ที่พบว่า ปัจจัยในด้านเพศ นั้นไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดลยา เจริญ (2562 : 1-2) ที่พบว่า เพศไม่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของผู้มีสิทธิ

2. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านอายุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุที่ต่างกัน มีการรับรู้เรื่องราว และรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการนำกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มาใช้ในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภาภรณ์ ศรีดี (2563 : 1) ที่กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลมีความรู้ความเข้าใจตามอายุ ไม่แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของดลยา เจริญ (2562 : 1-2) ที่กล่าวว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ในด้านอายุ ไม่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของผู้มีสิทธิ

3. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ที่มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้ที่ต่างกันทำให้มีความเอาใจใส่และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ (2563 : 53-67) ที่กล่าวว่า พนักงานนั้นมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในปัจจัยด้านเงินเดือน นั้นมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดลยา เจริญ (2562 : 1-2) ที่กล่าวว่าปัจจัยส่วนบุคคลในด้านรายได้ไม่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของผู้มีสิทธิ

4. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาที่ต่างกัน ทำให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการนำกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภรดี เทพคาย (2564 : 8) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้แตกต่างกันและกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจนโยบายสถาบันเรื่องความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดลยา เจริญ (2562 : 1-2) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ในด้านระดับการศึกษานั้น มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของผู้มีสิทธิในอำเภอเมืองกำแพงเพชรแตกต่างกันแต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ศรีดี (2563 : 1) ที่พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อออนไลน์ต่างกัน ไม่ได้ทำให้ข้อมูลมีความเคลื่อนเคลื่อนไปจากสาระสำคัญ

ในการนำกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกมลชนก วงศ์สวัสดิ์ (2563 : 53-67) ที่พบว่า บุคลากรที่มีปัจจัยสนับสนุนความรู้และความเข้าใจด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน

6. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านความถี่ในการใช้งานแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับความถี่ในการใช้งานของแต่ละบุคคล ทำให้การเข้าถึงข้อมูลและรับรู้การนำกฎหมายไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ (2563 : 53-67) ที่กล่าวว่า พนักงานนั้นมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในด้านความถี่ในการใช้งานที่ต่างกันบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน

7. บุคลากรศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก มีปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านช่องทางการรับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่องทางการรับรู้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล และการรับรู้ และนำกฎหมายไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ (2563 : 53-67) ที่กล่าวว่า พนักงานนั้นมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในด้านช่องทางการรับข่าวสารนั้นไม่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่าควรมีการสร้างช่องทางหรือสื่อกลางของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายก ในการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้ความรู้ในเรื่องของการเรื่องการถ่ายรูปหรือถ่ายคลิปติดภาพบุคคลอื่นโดยเจ้าตัวไม่ยินยอมให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำประเภทใดผิด และเผยแพร่ภาพถ่ายลักษณะใดที่จะขัดต่อกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้ข้อมูลและตอบข้อสงสัย สำหรับบุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายกและประชาชนทั่วไป เพื่อไม่ให้เกิดการสับสน และการเข้าใจที่คาดเคลื่อน

2. จากผลการวิจัยพบว่าควรมีการเผยแพร่บทความหรือตัวอย่างคำพิพากษาในส่วนของกรฟ้องร้องคดี และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องส่วนคณะกรรมการผู้มีอำนาจในการไกล่เกลี่ย หรือการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรืออายุความระยะเวลาในการยื่นเรื่องเป็นสื่อวีดิทัศน์ที่เป็นสถานการตัวอย่างให้บุคลากรของศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนนครนายกทราบ เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิข้อมูลส่วนบุคคล หรือการเข้าข่ายว่าเป็นการละเมิดเกิดขึ้น

3. ควรทำการศึกษาวิจัยในปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ได้คำตอบและเจาะจงถึงปัญหาได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และคณะ. (2562). ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสำนักงานใหญ่. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 7 (2), 53-67.

กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพิมพ์บำรุงสาส์น.

ชวาล แพร์ตกุล. (2552). เทคนิคการวัดผล. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ดลยา เจริญ. (2562). ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาของผู้มีสิทธิในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร. บทความวิจัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาวดี เทพคายน. (2564). การศึกษาระดับการเรียนรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน. การค้นคว้าอิสระ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ลัดดา กิตติวิภาค. (2532). จิตวิทยาสังคมประยุกต์ทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วิคตอรี เพาเวอร์ พอยท์.

สุภาภรณ์ ศรีดี. (2563). ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายและจริยธรรมการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น จังหวัดสกลนคร. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม. 2 (10), 1